

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1To/5/2015
Identifikačné číslo spisu:	3005010016
Dátum vydania rozhodnutia:	27.05.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:3005010016.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. mája 2015 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Martina Bargela v trestnej veci proti obžalovanému B. L. , o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27. januára 2015, sp. zn. 1 T 5/2005, takto

rozhodol:

Podľa § 256 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 odvolanie obžalovaného B. L. sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne (v rámci konania po povolení obnovy konania) rozsudkom zo dňa 27. januára 2015, č. k. 1 T 5/2005-801, pri nezmenenom výroku o vine z rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 4. novembra 2005, sp. zn. 1 T 5/2005 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25. januára 2006, sp. zn. 3 To 147/2005 uložil obžalovanému podľa § 219 ods. 2 Tr. zák. a § 35 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 (ďalej len „Tr. zák.“) v spojitosti s Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. novembra 2012, sp. zn. PL ÚS 106/2011, vyhláseného v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod č. 428/2012 dňa 21. decembra 2012, úhrnný výnimočný trest odňatia slobody vo výmere 21 (dvadsaťjeden) rokov a podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. ho na výkon trestu zaradil do III. NVS.

Proti tomuto rozhodnutiu podal obžalovaný odvolanie, pretože zníženie trestu o 1 rok oproti jeho zvýšeniu prostredníctvom asperačnej zásady o 7 rokov, ktorý mu bol uložený v pôvodnom konaní (22 rokov), sa javí ako nízke. Súd pri rozhodovaní o výške trestu vychádzal z trestnej sadzby od 15 do 25 rokov, pričom mu uložil trest v hornej polovici trestnej sadzby napriek tomu, že mal možnosť aplikovať nižší trest. Zníženie trestu o 1 rok pritom nezohľadňuje nález ústavného súdu. V minulosti nebol súdne trestaný, viedol riadny život, nemal problémy so zákonom, bolo mu udelených 9 disciplinárnych odmien, disciplinárne potrestanie nemal, preto mu mohol byť uložený úhrnný trest na dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením do II. NVS s ohľadom na už vykonaný viac ako 10- ročný trest. Odvolaciemu súdu navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie alebo alternatívne zmeniť napadnutý rozsudok tak, že mu uloží úhrnný trest na dolnej hranici trestnej sadzby a na výkon

trestu ho zaradí do II. NVS.

K odvolaniu sa vyjadril prokurátor, ktorý považoval prvostupňové rozhodnutie za správne s poukazom na agresívny a trýznivý spôsob vykonania skutkov a nenapraviteľný následok vo vzťahu ku skutku v bode 1/ rozsudku, čo charakterizuje citovú ľahostajnosť osoby obžalovaného. Trestný čin vraždy spáchal ako osobnosť nevyrovnaná, citovo plochá, labilná, s emočným odstupom od okolia, preto odvolaciemu súdu navrhol odvolanie podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Odvolací súd vykonal verejné zasadnutie po splnení zákonom stanovených podmienok a v súlade s písomnou žiadosťou obžalovaného z 11. mája 2015 vykonal zasadnutie v jeho neprítomnosti.

Obhajca obžalovaného predniesol dôvody odvolania zhodné s písomnými z 30. apríla 2015 a dodal, že pokiaľ by odvolací súd vrátil vec Krajskému súdu v Trenčíne na nové prejednanie a rozhodnutie, tak za tým účelom, aby vo veci bolo vykonané nové znalecké dokazovanie, a to psychológom. Obžalovaný keby mohol, chcel by vrátiť všetko späť.

Poškodená uviedla, že hoci bol obžalovaný zaviazaný k náhrade škody, do dnešného dňa od neho žiadne peniaze neobdržala. Osobne sa vyjadrila ako matka v tom smere, že nesúhlasí, aby bol obžalovanému znížený trest odňatia slobody, ako sa domáha svojím odvolaním.

Zástupca Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa v plnom rozsahu pridržiaval písomne podaného vyjadrenia k odvolaniu obžalovaného, ktoré bolo na verejnom zasadnutí podrobne prečítané s tým, že navrhol, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného zamietol podľa § 256 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 (ďalej len „Tr. por.“).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 252 Tr. por.) primárne konštatoval, že odvolanie je prípustné (§ 245 ods. 1 Tr. por.) a keďže nezistil dôvod na rozhodnutie podľa § 253 ods. 1, ods. 3 Tr. por., preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadnuc pritom i na vady, ktoré neboli odvolaním vytýkané a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd po preskúmaní predloženého spisu a rozsudku súdu prvého stupňa zistil, že krajský súd rozhodol správne a v súlade so zákonom. Výška trestu odňatia slobody plne závisela od úvahy súdu, ktorý vyčerpávajúci spôsobom svoje rozhodnutie odôvodnil. Aj podľa názoru najvyššieho súdu nebolo vzhľadom na okolnosti, motív a závažnosť najmä spáchaného trestného činu pod bodom 1/ rozsudku dôvodné uložiť obžalovanému trest na dolnej hranici trestnej sadzby.

Krajský súd pri ukladaní trestu prihliadol na riadny život obžalovaného pred spáchaním skutkov, čo vyhodnotil ako poľahčujúcu okolnosť, preto opakujúce sa námietky obžalovaného v tejto časti sú irelevantné. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že nález ústavného súdu zrušil povinnosť súdov pri aplikácii asperačnej zásady ukladať tresty nad hornú polovicu zvýšenej trestnej sadzby, avšak nemá vplyv na uváženie súdu uložiť trest v rámci zákonnej trestnej sadzby, a to i v jej hornej polovici.

Podľa § 39 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. súd zaradí páchatel'a spravidla do tretej nápravnovúchovnej skupiny, ak sa mu ukladá trest ako obzvlášť nebezpečnému recidivistovi (§ 41) alebo trest za niektorý z trestných činov uvedených v § 62.

Podľa § 39 ods. 3 Tr. zák. súd môže zaradiť páchatel'a do inej nápravnovúchovnej skupiny, než do ktorej má byť podľa odseku 2 zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a na stupeň a povahu narušenia páchatel'a za to, že bude jeho náprava a prevýchova v inej skupine lepšie zaručená; do tretej nápravnovúchovnej skupiny zaradí však vždy páchatel'a, ktorému bol uložený výnimočný trest.

Krajský súd uložil obžalovanému úhrnný výnimočný trest odňatia slobody, preto ho správne zaradil do

III. NVS. Na diferenciáciu by nemala vplyv ani absencia výnimočného trestu, ktorý bol uložený správne vzhľadom na trýznivý spôsob spáchania skutku v bode 1/ rozsudku a na osobe mladšej ako 15 rokov, pretože v zmysle § 39 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. sa do tretej nápravnovýchovej skupiny zaradi páchateľ, ktorému sa uložil trest za niektorý z trestných činov uvedených v § 62 Tr. zák., kam patrí i trestný čin vraždy podľa § 219 Tr. zák. a sexuálneho násillia podľa § 241a ods. 2, ods. 3 Tr. zák.

Najvyšší súd len dodáva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o ňom a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v druhostupňovom konaní. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že v dvojštánčnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby najvyšší súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. S právnymi námietkami obhajoby sa súd prvého stupňa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na súde vyššieho stupňa.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie obžalovaného B. L. podľa § 256 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.